

Vánoce 1917

POKROK ZÁPADU

Vánoce 1917

PUBLISHED AND DISTRIBUTED UNDER PERMIT NO. 150, AUTHORIZED BY THE ACT OF OCTOBER 6, 1917, ON FILE AT THE POST OFFICE OF OMAHA, NEB. By order of the President. A. S. BURLESON, Postmaster General.

ZALOŽEN R. 1781.—ROČNÍK 47.

OMAHA, NEBR., DNE 19. PROSINCE (DECEMBER) 1917.

ČÍSLO 22.

PRÍMĚŘÍ MEZI RAKOUSKEM A RUSKEM BYLO PODEPSÁNO A NEPRÁTELSTVÍ KONČÍ DNES

Dohoda, učiněná v Brestu Litevském mezi bolševiky a teutonskými spojenci, praví, že přímĚŘÍ může býti prodlouženo automaticky a že jednání o mír bude následovati.

Petrohrad, 17. prosince. — Oznámení bylo učiněno dnes bolševickou úřední novinářskou agenturou, že Rusko a Německo dohodly se na podmínkách přímĚŘÍ.

Berlín, 17. prosince. — Dohoda o přímĚŘÍ mezi bolševickou vládou v Rusku a teutonskými spojenci byla podepsána v Brestu Litevském v sobotu, dle úřední komunikace právě vydané. PřímĚŘÍ vchází v platnost v pondělí o poledních a má zůstat v platnosti až do 14. ledna. V smlouvě o přímĚŘÍ nalézá se opatření, že vyjednávání o mír má býti zahájeno hned po podepsání přímĚŘÍ.

Text této komunikace je následující:

„Dohoda o přímĚŘÍ byla podepsána v Brestu Litevském večera zplnomocněnými zástupci ruské armádní administrace na jedné straně a zástupci armádní administrace Německa, Rakouska-Uherska, Bulharska a Turecka na straně druhé. PřímĚŘÍ vchází v platnost o poledních dne 17. prosince a zůstává v platnosti do 14. ledna, 1918. Jestliže nebude učiněno sedm dní předem oznámení, že jeho platnost přestává, bude automaticky prodlouženo. PřímĚŘÍ je v platnosti pro hraniční síly na souši, ve vzduchu i na moři na všech společných frontách. Dle klauzule číslo 9, mírové vyjednávání má býti zahájeno hned po podepsání přímĚŘÍ.“

Petrohrad, 17. prosince. — Výkonný výbor dělnických a vojenských delegátů 10 hlasy proti 104 schválil výnos, kterým konstituční demokraté jsou prohlášováni za nepřátele lidu. Zemědělský kongres 360 hlasy proti 321 odsoudil zatčení členů konstitučního shromáždění a vyzývá celou zemi, armádu i námořnictvo, aby hájili delegáty celou svou silou.

Troceký, bolševický ministr zahraničních záležitostí, v řeči k svým odpůrcům prohlásil:

„Jste znepokojováni mírným terorem, kterého používáme proti našim nepřítelům. Ale víte, že během jednoho měsíce tento teror vezme na sebe strašlivou formu hrůzy francouzské revoluce — ne pevnosti, ale guillotiny.“

Ruská církev, která byla jednou z nejmocnějších institucí za starého režimu, nyní značně je omezena bolševiky, kteří nařídili konfiskaci veškerého církevního majetku, pozemků, peněz, zlata, stříbra a drahokamů a zrušení všech výsad kněžstva. Vláda také rozhodla se na zrušení vyučování náboženství ve školách.

Schůze skoro všech jednotek petrohradské posádky postavily se na stranu lidových komisařů a vojenských a dělnických delegátů proti konstitučnímu shromáždění v jeho původní formě. Tři kozácké pluky, které jsou ubytovány v Petrohradě, získaly rozkaz, aby poslaly oddílky proti generálu Kaledinovi.

Časopis Izvestia, orgán vojenských a dělnických delegátů, praví, že maximalisté, socialisté a sociální revolucionáři pravice musí býti zařazeni k stranám pravice a protirevolucionářů.

Od vypuzení členů konstitučního shromáždění z Tauridského paláce ozbrojenými námořníky, od dalších pokusů od shromáždění bylo upuštěno. Bolševické rudé gardy rozbily schůzi pro obranu konstitučního shromáždění a učinily 40 zatčení. Bouřlivé scény v zemědělském kongresu byly následovány srážkami mezi zastanci a odpůrci konstitučního shromáždění.

Zprávy petrohradské úřední novinářské agentury sdělují, že bolševickým vojskům podařilo se zmocnit se tří důležitých měst v krajinně donských kozáků a že generál Kaledin, vůdce donských kozáků, byl zatčen, nepochybně svými vlastními generály. Generál Kornilov, jak bylo oznámeno, byl poražen a poražen nedaleko Bělgorodu. Jediným neporaženým vůdcem z triumvirátů protirevolučních vojenských vůdčů zbývá generál Dutov, hejtman uralských kozáků, který operuje v Orenburské provincii.

Na italské linii mezi Brenta a Piave italské proudké boje jsou v proudě bez přestání. Nepřítel na východ od Brenty byl sechopen vržením obrovské síly mužstva do bitvy a v důsledku bezohlednosti k velkým ztrátám, které byly mu způsobeny, posunouti svoji linii ku předu u hory Caprille, která dominuje San Lorenzo údolí, vedoucího do planin Benátska. Dalšímu postupu teutonských spojenců bylo tu ale zabráněno skvělou obranou Italů, kteří očividně shromáždili tu značnou sílu vojska v snaze zastaviti další postup teutonských vojsk. Před získáním úspěchu nepřítel po dvakrát byl tu odražen, ale opakoval útok s větší ještě silou. Postup jeho byl asi tři čtvrti míle a hlavním jeho úspěchem bylo zmocnění se hory Caprille.

Předpovídá, že bolševici budou uznáni spojenci.

Londýn, 17. prosince. — Předpověď, že spojené vlády brzy uznají bolševickou prozatímní vládu v Rusku, aby zabránily tomu, aby Rusko dostalo se pod německou a hospodářskou kontrolu, se v časopise Sunday Dispatch, jenž je kontrolován známým anglickým novinářem vikontem Northlifem.

Pres 70,000 mužů vstoupilo do armády v prosinci. Washington, D. C., 17. prosince. — Dle číslie, po ruce jsoucích, od 1. prosince vstoupilo dobrovolně do armády Spojených Států 70,466 mužů. Dobrovolníků v pravidelné armádě nalézá se nyní 337,247, což je o 153,349 více nad počet, vyžádaný prezidentem Wilsonem.

BÝVALÝ RUSKÝ CAR PRCHL ZE SVĚHO VĚZENÍ V SIBÍŘI

Prchl ve chvíli, kdy rudá garda usnesla se na jeho uvěznění v některé pevnosti.

Londýn, 17. prosince. — Mikuláš Romanov, bývalý ruský car, který sesazen byl revolucionáři v březnu a po několika měsících nalézal se ve vězení v Tobolsku v Sibíři, prchl, jak se oznamuje, ze svého vězení. Zvláštní vlak, řízený námořníky, byl poslán z Petrohradu k pronásledování bývalého cara. Zpráva tato — na rozdíl od předcházejících pověstí tohoto smyslu — přišla z bolševického hlavního stanu a proto může býti považována za úřední, ale za několik hodin později popřeno bylo bolševickým vůdci, že bývalému caru podařilo se prchnouti.

Dřívejší zprávy o útěku bývalého cara Mikuláše sdělovaly, že nalézá se na cestě ze Sibíře skrze Charbin v Mandžurii. Cesta do Charbinu je ale značně dlouhá a byl by nucen vykonati nějakých 4,000 mil, aby dostihl Pacifického pobřeží od Tobolska, kterážto místo nalézá se nějakých 1,500 mil na východ od Moskvy. Zůstává zde ale možnost, že Sibír může se státi bezpečným pro něho útlukem pro dobu přítomnou, neboť velká tato provincie, jak bylo oznámeno, prohlásila svoji neovlivnost a jmenovala Mikuláše svým panovníkem.

Útek bývalého cara sotva bude mít jakýkoliv účinek na bolševické plány pro budoucnost, ale jsou mnozí pozorovatelé, kteří považují jej za podezřelý s ohledem na záhadný směr Leninovy a Trockého vlády, která, jak se zdá, nabývá vřehu opět a vedle severních středisek, překonává odpor konservativnějších živlů. Mnozí angličtí korrespondenti v Petrohradě projevují náhled, že bolševici mají v úmyslu obnoviti monarchistickou formu vlády, když byli si na svou stranu získali proletariát slibem o pozemkových reformách a mírových optřetích.

Dne 8. prosince americký konsul v Tiflisu oznámil, že bývalý car prchl ze svého sibiřského vězení, ale zpráve této nedostalo se žádného potvrzení. Po svém sesazení bývalý car nějaký čas vězněn byl v Carském Selu u Petrohradu a později se svou rodinou a služebnictvem dopraven byl do Tobolska, kde zprvu nalézá se v gubernátorském paláci. Později ale přestěhoval se se svou rodinou do kláštera, který nalézá se asi 20 mil od Tobolska.

Jedna z posledních pověstí udala, že bývalému carovi podarilo se dostat se do Japonska. Pověst tato nebyla potvrzena. Stejně doposud není potvrzení pro zprávu, že Sibír prohlásila svou neovlivnost a prohlásila Mikuláše svým panovníkem. Pověst tato přišla přes Finsko.

Londýn, 17. prosince. — Depese od korrespondenta Reuterovy zpravodajské kanceláře z Petrohradu praví že v sobotu, asi v době, kdy bylo oznámeno, že bývalý car prchl, ve schůzi Ismajlovského a Petrohradského pluku byla přijata resoluce, žádající okamžité přestěhování bývalého panovníka s Alicí a rodinou do Kronstadtu anebo petropavelské pevnosti v Petrohradě pro přísné vězení.

Angličané na postupu v Palestině

Londýn, 17. prosince. — Další rozšíření anglické linie směrem severovýchodním od Jerusalema bylo oznámeno generálem Allenbyem.

K očekávané německé ofenzivě na západě.

Londýn, 17. prosince. — Mnozí vojenští odborníci zdejší mají za to, že Německo, podnikne-li velkou ofenzivu na západní frontě v nyníjší době, bude vlastně pracovat do rukou spojenců. Mnozí prohlašují, že, povede-li neklid Němců doma a šílená naděje na proražení anglo-francouzské fronty k ofenzivě Němců na západní frontě, válka může býti rozhodnuta dříve ve prospěch spojenců, než tito očekávají. Od bitvy na Marne je patrné, že anglo-francouzská fronta bitevní na západě je nezdolatelou. V bitvách ve Flandrech a u Verdunu Němci se pokoušeli o proražení linie spojenců s převahou v mužstvu a dělech a nesetkali se s výsledkem. Padá tu na váhu také okolnost, že tehdy německá vojska nalézala se v plné energii a nebyla tak vyčerpána jako v přítomné době. Hindenburgovi nepodařilo by se proražení spojeneckou frontu ani v takovém případě, kdyby dostalo se mu pomoci od Rakousko-Uherska, ježto vojaři duálního mocnářství všeobecně se považují za

TEUTONI POSTOUPILI V ITALII ZA CENU STRAŠNÝCH ZTRÁT

Zmocnili se Caprille pahorku v úbočí San Lorenzo údolí a pokračují v útocích.

Londýn, 17. prosince. — Přes strašlivé ztráty, které utrpěli, německé a rakousko-uherské armády v horských krajích severní Italie pokračují ve svých snahách po proražení italské linie a otevření si cesty do planin pod nimi. — Ve Francii a Belgii v přítomné době je málo vojenské činnosti a dochází hlavně k menším utkáním mezi strážnicí, k nájezdům operacím a dělostřeleckým soubojům.

Němci provedli útoky v sobotu v Champagne krajinně ve Francii a severně od Chemin-Des-Dames. V obou případech Němci byli odrazeni. Menší anglický manévř jižně od Cambrai měl v důsledku získání něco německých zajatců a strojové pušky.

Němci mohou vyloditi armádu na pádu Anglie.

Londýn, 17. prosince. — Časopis Evening Star na první stránce přináší článek, v kterém projevuje náhled, že řeč premiéra Lloyda George naznačovala možnost německého vpádu do Anglie. Časopis jmenovaný praví: „Lloyd George varoval před novými eventualitami, proti kterým opatření musí býti učiněna. Nejedná se o teutonský nápor na západní frontě, poněvadž o této možnosti bylo již premierem uvažováno. Vedle toho takový podnik byl již ohlašován. Zůstávají tu dva hlavní projekty: Nápor na soluňské armády a pokus o vpád do Anglie. Pokud týče se vpádu do této země, je dobře známo, že na podzim roku 1916 hlavní štáb měl všechno v pohotovosti pro kaisera, aby stiskl knoflík, ale tento tak neučinil. Podnik tento sotva měl by úspěch, aby zřízena byla trvalá fronta na anglické půdě, ale může se to zdáti kaiserovi za tak důležité, aby obětoval na podnik několik desítek tisíc bojovníků.“

Merry Christmas

